

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžf/32/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012201494
Dátum vydania rozhodnutia:	26.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Zavadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7012201494.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu W.. so sídlom Veľká Bara č. 5, IČO: 36206199, zastúpeného JUDr. Pavlom Gombosom, advokátom so sídlom Košice, Moldavská cesta č. 21/A, proti žalovanému Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Banská Bystrica, Lazovná č. 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia z 25.septembra 2012 číslo 1020506/1/1180038/2012/5199-r, o nadmernom odpočte na dani z pridanej hodnoty, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 23. mája 2013, č. k. 6S/367/2012-29, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 23. mája 2013, č. k. 6S/367/2012-29, p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach uznesením z 23. mája 2013, č. k. 6S/367/2012-29, nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov, lebo žalobca nepreukázal splnenie podmienok podľa § 138 ods. 1 OSP a dospel k záveru, že ak by nepriaznivá finančná situácia žalobcu bola dôvodom pre oslobodenie od súdnych poplatkov, znamenalo by to prenesenie časti rizika spojeného s podnikaním na štát, čo považoval za neprípustné.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal žalobca včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a žalobcovi priznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Namietal, že súdu sú dostatočne známe všetky skutočnosti, odôvodňujúce priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, že žalobca práve vzhľadom na svoje pomery, obmedzujúce vykonávanie podnikateľskej činnosti a nakladanie s majetkom a finančnými prostriedkami nemôže v súčasnosti zaplatiť súdny poplatok a spĺňa podmienky pre oslobodenie od platenia súdneho poplatku, lebo neuplatňuje zjavne neúspešné právo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 138 ods. 1 vety prvej OSP na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú, a ak nejde o svojvoľné

alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Zo spisov vyplýva, že žalobca nepredložil súdu prvého stupňa v lehote 10 dní potvrdenie o svojich majetkových pomeroch, hoci mu súd prvého stupňa predpísané tlačivo na preukázanie svojich majetkových pomeroch zaslal a JUDr. O., vtedajšia právna zástupkyňa žalobcu ho prevzala 11. marca 2013. Na jej požiadanie z 21. marca 2013 krajský súd predĺžil lehotu na preukázanie majetkových pomeroch žalobcu do 15. apríla 2013, ale doklady o preukázaní majetkových pomeroch právnickej osoby žalobca nepredložil ani dodatočne, a to v lehote, ktorú si sám určil. Požadované doklady nepredložil súdu ani spolu s odvolaním proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia v odvolacom konaní.

Pri posúdení dôvodov pre oslobodenie od súdnych poplatkov musel súd skúmať najmä majetkové pomery žiadateľa, výšku súdneho poplatku a povahu uplatňovaného nároku.

V dôsledku skutočnosti, že žalobca krajskému súdu nepredložil žiadne dôkazy o svojich majetkových pomeroch, nemohol súd prvého stupňa a ani odvolací súd len na základe subjektívneho vyjadrenia žalobcu jeho žiadosti vyhovieť a priznať mu oslobodenie od súdnych poplatkov.

Za týchto okolností nemusel súd skúmať námietku, či žalobca neuplatňuje právo, ktoré je zjavne neúspešné, lebo túto podmienku súd skúma až po posúdení majetkových pomeroch žalobcu. Žalobca žiadne doklady o preukázaní svojich majetkových pomeroch nepredložil, hoci v súlade s § 138 OSP na ňom spočíva dôkazné bremeno o otázke jeho majetkových pomeroch. Pre rozhodnutie o oslobodení od súdnych poplatkov je právne významná skutočnosť, že žalobca je samostatnou právnickou osobou, a nie skutočnosť, že je podľa jeho tvrdenia personálne spojený s osobou O. rovnako, ako prípadné ďalšie právnické osoby, ktoré vedú iné právne spory. Navyše nemožno opomenúť skutočnosť, že samotný podnikateľ v zmysle účtovnej zásady opatrnosti mal aj povinnosť vytvárať finančné rezervy na prebiehajúce alebo hroziace súdne spory, a ak tak neurobil, sám svojmu prístupu k súdnej ochrane svojich práv bránil.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd nepochybil, keď žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal. Odvolací súd preto podľa ustanovenia § 219 OSP rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný